

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน

หลักการใช้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คณะผู้เขียน

สุระ ตามาพงษ์ ศ.บ., ศ.บ.

พิศมัย สว่างใส ศ.บ.

พิชญ์วิศ ไชยวิเศษกุล ศ.บ., ศ.บ.

คณะผู้ตรวจ

พร นิธิวิจิตร ศิษย์วรรณา ศ.บ. (เบญจสิริธร) ศ.บ., ปร.ศ.

สุนิภา อุดมพรประเสริฐ ศ.บ., ศ.บ.

ฉาวิษฐ์ ไชยวรร ศ.บ., ศ.บ.

คณะกรรมการ

วิชาฯ ฝ่ายวิจัย ศ.บ., ศ.บ.

ฉัตรวิ นิยมถศ ศ.บ. (เบญจวิจิตร)

ศูนย์พัฒนาฯ สภาฯ ศ.บ.

ผลิตและจัดจำหน่ายโดย บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด

วัฒนาพานิช  สักราชการ

๒๒๖-๒๒๘ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทร. ๐๒-๒๒๖๒ ๒๒๖๓ • ๐๒-๒๒๖๒ ๕๖๖๖-๖๖ FAX ๐๒-๒๒๖๓ ๖๖๖๖ • ๐๒-๒๒๖๓ ๖๖๖๖

email: info@wpp.co.th



หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน **หลักการใช้ภาษาไทย** ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ชุดนี้จัดทำขึ้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มีเป้าหมายให้เด็กเรียนและครูผู้สอนใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนได้มีคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดขั้นต้น และสาระการเรียนรู้แกนกลางตามที่หลักสูตรกำหนด พัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะสำคัญทั้งด้านการศึกษา การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาให้นักเรียนได้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

ในการจัดทำหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานชุดนี้ คณะผู้จัดทำซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาและการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ อย่างถี่ถ้วน ทั้งด้านวิสัยทัศน์ หลักการ จุดมุ่งหมาย สาระและสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดขั้นต้น สาระการเรียนรู้แกนกลาง แนวทางการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แล้วจึงนำองค์ความรู้ที่ได้มาออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะสอดคล้องกันให้นักเรียนมีการเรียนรู้อย่างครบถ้วนตามหลักสูตร

การนำเสนอนี้จัดทำ กิจกรรม และองค์ประกอบอื่น ๆ ในหนังสือเรียนชุดนี้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงศักยภาพของนักเรียน พัฒนาการเรียนรู้และองค์ความรู้พื้นฐานของการบูรณาการและทิศทางการเรียนรู้อย่างหลากหลาย จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มุ่งพัฒนาการคิด และพัฒนาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองของนักเรียน ยังจะช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จึงขอเป็นกำลังใจว่า หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน **หลักการใช้ภาษาไทย** ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ชุดนี้จะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

คณะผู้จัดทำ

คำชี้แจง



หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน **หลักการภาษาไทย** ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ได้ถูกออกแบบให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ แต่ขอทบทวนการเรียนรู้ประกอบด้วย

๑. **ตัวชี้วัดขั้นต้น** ระบุตัวชี้วัดซึ่งเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้

๒. **เชื่อมโยงหลักการการเรียนรู้** เป็นการรวบรวมเนื้อหาที่สอดคล้องกับการเรียนรู้จากพระนิพนธ์และบทความเสริมเนื้อหาของเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ขึ้น

๓. **สาระจากหลักการเรียนรู้** นำเสนอไว้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความรู้และทักษะจากการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน

๔. **รวมคิด รวมสอน** เป็นการสรุปสถานการณ์ที่กระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิดและฝึกการที่จะวิเคราะห์ข้อมูล

๕. **เนื้อหา** พิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดขั้นต้น และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

๖. **ความรู้เสริม/บทคัดสรร** เป็นความรู้เพิ่มเติมที่ควรให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น

๗. **แหล่งสืบค้นข้อมูล** เป็นแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือ สไลด์ เพื่อให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเนื้อหาที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน

๘. **กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้** เป็นกิจกรรมที่กำหนดไว้เพื่อขยายเนื้อหาแต่ละช่วง แต่ละตอน เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติกับหลักการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้แนวคิดหลายประการ ให้นักเรียนได้คิด สังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการปฏิบัติ กระตุ้นให้นักเรียนได้คิด และส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม

๙. **สรุป** ได้สรุปเนื้อหาไว้หลายรูปแบบ เพื่อเป็นการทบทวนความรู้หรือการเรียนรู้ที่กว้าง ๆ อย่างรวบรัด

๑๐. **กิจกรรมเสนอแนะ** เป็นข้อเสนอแนะให้นักเรียนได้ปฏิบัติ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด การวางแผน และการแก้ปัญหาของนักเรียน

๑๑. **โครงงาน** เป็นการให้นักเรียนปฏิบัติโครงงาน โดยเสนอแนะหัวข้อโครงงานและแนวทางการปฏิบัติ

๑๒. **การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน** เป็นกิจกรรมที่นำเสนอให้นักเรียนได้มีความรู้ จินตนาการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๑๓. **คำอ่านบทเพลง** เป็นคำอ่านเพื่อขยายพจนานุกรมการเรียนรู้ของนักเรียน

๑๔. **บทระบูกุณ** เป็นรายชื่อบทละคร เอกสาร เว็บไซต์ ที่ใช้ประกอบการเรียน

๑๕. **คำศัพท์** เป็นคำศัพท์ที่ปรากฏในบทเรียนที่มีลักษณะตัวอักษรให้ต่างจากตัวอื่น และนำคำศัพท์ของคำศัพท์คำอื่นมาขยายความหมาย

สารบัญ



หลักการเรียนรู้ที่ ๑ การจดจำ.....๑	• กิจกรรมพัฒนา.....๑๕
❖ ตัวชี้วัด.....๑	• โครงงาน.....๑๖
❖ เฉลิมฉลองหลักการการเรียนรู้.....๑	• การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....๑๖
❖ ประโยชน์จากการเรียนรู้.....๑	• คำคมบทเพลง.....๑๖
❖ รวมคิด รวมสอน.....๑	พจนานุกรมที่ ๑ ปรัชญา.....๑๖
❖ คำคมบทเพลง.....๑	❖ ตัวชี้วัด.....๑๖
❖ การฝึกทักษะ.....๑	❖ เฉลิมฉลองหลักการการเรียนรู้.....๑๖
❖ การฝึกทักษะ.....๑	❖ ประโยชน์จากการเรียนรู้.....๑๖
๑. ฝึกทักษะ.....๑๖	❖ รวมคิด รวมสอน.....๑๖
๒. คำคม.....๑๖	❖ บทกวี.....๑๖
๓. การฝึกทักษะ.....๑๖	❖ คำคมบทเพลงบทกวี.....๑๖
๔. การฝึกทักษะ.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๕. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๖. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๗. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๘. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๙. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๑๐. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๑๑. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๑๒. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๑๓. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๑๔. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๑๕. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๑๖. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๑๗. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๑๘. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๑๙. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๒๐. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๒๑. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๒๒. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๒๓. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๒๔. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๒๕. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๒๖. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๒๗. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๒๘. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๒๙. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๓๐. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๓๑. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๓๒. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๓๓. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๓๔. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๓๕. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๓๖. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๓๗. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๓๘. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๓๙. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๔๐. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๔๑. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๔๒. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๔๓. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๔๔. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๔๕. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๔๖. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๔๗. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๔๘. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖
๔๙. คำคม.....๑๖	❖ คำคมบทเพลง.....๑๖
๕๐. คำคม.....๑๖	❖ คำ.....๑๖

ตะเกียบ	อ่านว่า	ตะ-เกียบ
ตุบ	อ่านว่า	ทุบ
เตารพ	อ่านว่า	เทา-รพ
กรรพ	อ่านว่า	กร-รพ
ลาม	อ่านว่า	ลาม

๘. แม่กง คือ คำที่ออกเสียง ๓๐ สระก โดยมีพยัญชนะ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ เป็นตัวสระก เช่น



นอณ	อ่านว่า	นอณ
กักกัญญ	อ่านว่า	กัก-กัญญ
โณรณ	อ่านว่า	โณ-รณ
นกร	อ่านว่า	นละ-กรณ
ณธ	อ่านว่า	ณ
ปถาวรณ	อ่านว่า	ปถา-วณ

๙. แม่กม คือ คำที่ออกเสียง ๓๐ สระก โดยไม่มีพยัญชนะ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ เป็นตัวสระก เช่น

กม	อ่านว่า	กม
ชามม	อ่านว่า	ชะ-ทมม
แมตมม	อ่านว่า	มะ-ตมม
ภากมม	อ่านว่า	พาก-ทมม
ภูมิใจ	อ่านว่า	ทุม-ใจ



๑๐. แม่เกย คือ คำที่ออกเสียง ๓๐ สระก โดยไม่มีพยัญชนะ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ เป็นตัวสระก เช่น

เกยคาย	อ่านว่า	เกีย-คาย
สทาย	อ่านว่า	สะ-ทาย
ละเกย	อ่านว่า	ละ-เกย
อุยเกย	อ่านว่า	อุย-เกย
ไฟเกย	อ่านว่า	ไฟ-เกย



๑๑. แม่เกอว คือ คำที่ออกเสียง ๓๐ สระก โดยไม่มีพยัญชนะ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ เป็นตัวสระก เช่น



ดาว	อ่านว่า	ดาว
ตัว	อ่านว่า	ตัว
เขี้ยว	อ่านว่า	เขี้ยว
ปลิว	อ่านว่า	ปลิว
แพรวพราว	อ่านว่า	แพรว-พราว



คำที่มีรูปตัวสระกสันต์ร่วมกับชื่อมาตราตัวสระกทั้ง ๘ แม่ เราเรียกว่า คำที่มีตัวสระกตรงตามมาตรา ดังนี้

- คำที่สระกด้วย ก ตรงกับ แม่ก
- คำที่สระกด้วย ง ตรงกับ แม่ก
- คำที่สระกด้วย ฦ ตรงกับ แม่ก
- คำที่สระกด้วย ฦ ตรงกับ แม่ก
- คำที่สระกด้วย ฦ ตรงกับ แม่ก
- คำที่สระกด้วย ฦ ตรงกับ แม่ก
- คำที่สระกด้วย ฦ ตรงกับ แม่ก
- คำที่สระกด้วย ฦ ตรงกับ แม่ก
- คำที่สระกด้วย ฦ ตรงกับ แม่ก
- คำที่สระกด้วย ฦ ตรงกับ แม่ก

แล้วคำที่มีตัวสระกไม่ตรงตามมาตรา มีไหมครับ



มีค่ะ ตัวสระกไม่ตรงตามมาตราจะมีรูปตัวสระก ไม่ตรงกับแม่สระก เช่น กณ อ่านว่า กณ มี รูปพยัญชนะ ๓ เป็นตัวสระก แต่อยู่แม่เกอวมี ๓ พยัญชนะ ๓ แม่เกอวเป็นตัวสระกค่ะ

นอกจากมาตราตัวสะกดทั้ง ๔ มาตราที่กล่าวมาแล้ว ยังมีมาตราตัวสะกดอีก

๑ มาตรา คือ แม่ ก กา ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีตัวสะกด เช่น

ดี	อ่านว่า	ดี
เขา	อ่านว่า	เขา
ใคร	อ่านว่า	ใคร
หัว	อ่านว่า	หัว
เขี้ยว	อ่านว่า	เขี้ยว



เกร็ดความรู้

คำที่ประกอบด้วยสระยาวจะไม่มีตัวสะกดจะคล้ายกับคำที่ไม่มีตัวสะกดในแม่ ก กา และคำที่ประกอบด้วยสระสั้นจะไม่มีตัวสะกดในแม่ ก กา

ช่วยกันคิด ช่วยกันค้น

จับคู่กับเพื่อน มองไปรอบห้องเรียนแล้วเขียนคำที่เห็นใช้มากที่สุด อ่านคำ และแยกคำตามมาตราตัวสะกดให้ถูกต้อง



การผันอักษร

การอ่านคำภาษาไทยที่ใช้ตัวพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ต้องรู้จักใช้หลักการผันวรรณยุกต์ ซึ่งใช้กับอักษร ๓ หมู่ คือ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ จึงจะอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง



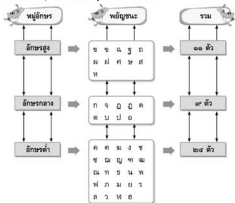
การผันอักษรได้ถูกต้อง เราต้องเรียนรู้เรื่องไตรยางศ์หรืออักษร ๓ หมู่ วรรณยุกต์ แล้วจำเป็นต้องรู้เรื่องละอียด

คำเป็น คำตาย ครับ



๑. อักษร ๓ หมู่

อักษร ๓ หมู่หรือไตรยางศ์ เกิดจากการแยกเสียงพยัญชนะในภาษาไทยทั้ง ๔๔ ตัว ออกเป็น ๓ กลุ่ม ตามระดับเสียงสูง กลาง และต่ำ ได้แก่



๒. คำเป็น คำตาย

คำเป็น คำตาย ช่วยทำให้มีวรรณยุกต์ในคำได้ถูกต้อง



คำเป็น คำตายมีลักษณะอย่างใด

เราควรรู้จักคำเป็น คำตายกัน
นานแล้วกับพวกพี่ๆและน้องๆ



คำเป็น

คำเป็นมีลักษณะดังนี้

- เป็นคำที่ประกอบด้วยสระเสียงยาว ๑ ก กา เช่น

สี ชู บา โด ยา



- เป็นคำที่มีตัวสะกดอยู่ในแม่กง กน กม เกย และเกว ประกอบด้วยสระเสียงสั้นหรือสระเสียงยาวก็ได้ เช่น

ห้อง พลาญ เข้ม ชูย ปริว



- เป็นคำที่ประกอบด้วยสระอำ ไอ โอ เอ และไม่มีตัวสะกด เช่น

จำ ไร่ ใต้ นก



สระอำ ไอ โอ เอ เป็นสระเสียงสั้น
แต่จัดเป็นคำเป็น เพราะ

- สระอำ มีเสียงพยัญชนะ ๗ เป็นตัวสะกด (แม่กน)
- สระไอและโอ มีเสียงพยัญชนะ ๘ เป็นตัวสะกด (แม่เกย)
- สระเอา มีเสียงพยัญชนะ ๖ เป็นตัวสะกด (แม่เกว)

คำตาย

คำตายมีลักษณะดังนี้

- เป็นคำที่ประกอบด้วยสระเสียงสั้นในแม่ ก กา เช่น

และ เกอะ เกาะ เอะ ชู



- เป็นคำที่มีตัวสะกดอยู่ในแม่กกา กค และกย ประกอบด้วยสระเสียงสั้นหรือสระเสียงยาวก็ได้ เช่น

แจก จัด สกน โขษ นกน



ฝึกสมอง ของคิด

จับคู่กับเพื่อน สลับกับบอกคำให้เพื่อนตอบว่าเป็นคำเป็นหรือคำตาย



การผันอักษรทำให้เกิดคำใหม่ ๆ ขึ้นมา
เราจึงต้องเรียนรู้ผันอักษรกับสระสระ

๓. การผันอักษรสูง

คำเป็น ผันได้ ๓ เสียง พ้นเสียงเป็นเสียงจัตวา ผันด้วยไม้เอก เป็นเสียงเอก
ผันด้วยไม้โท เป็นเสียงโท เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ผ่า	—	ผ่า	ผ่า	—	ผ่า
สั้น	—	สั้น	สั้น	—	สั้น
ไซ	—	ไซ	ไซ	—	ไซ



คำตาย คำได้ ๒ เสียง พยางค์เป็นเสียงเอก คำด้วยไม้โท เป็นเสียงโท เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
มะ	—	มะ	มะ	—	—
ธาด	—	ธาด	ธาด	—	—

๔. การผันอักษรกลาง

คำเป็น คำได้ ๕ เสียง พยางค์เป็นเสียงสามัญ คำด้วยไม้เอก เป็นเสียงเอก คำด้วยไม้โท เป็นเสียงโท คำด้วยไม้ตรี เป็นเสียงตรี คำด้วยไม้จัตวา เป็นเสียงจัตวา เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
จา	จา	จำ	จำ	จำ	จำ
ปูม	ปูม	ปุม	ปุม	ปุม	ปุม
โต	โต	ไต่	ไต่	ตี	ตี



เกร็ดความรู้

อักษรกลางคำเป็น จำนวนรวมทุกคำได้ทั้งหมด ๕ เสียง และมีการรวมทุกคำลงกับเสียงวรรณยุกต์

คำตาย คำได้ ๔ เสียง พยางค์เป็นเสียงเอก คำด้วยไม้โท เป็นเสียงโท คำด้วยไม้ตรี เป็นเสียงตรี คำด้วยไม้จัตวา เป็นเสียงจัตวา เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
จุ	—	จุ	จู้	จู้	จู้
กาด	—	กาด	กาด	กาด	กาด



๕. การผันอักษรต่ำ

คำเป็น คำได้ ๓ เสียง พยางค์เป็นเสียงสามัญ คำด้วยไม้เอก เป็นเสียงโท คำด้วยไม้โท เป็นเสียงตรี เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
โม	โม	—	โม	โม	—
คาม	คาม	—	คาม	คาม	—
เลา	เลา	—	เลา	เล้า	—



การผันอักษรต่ำคำตาย ต้องแยกสระเสียงสั้นกับสระเสียงยาวด้วยนะครับ เพราะมีพยางค์เสียงไม่เหมือนกัน

– สระเสียงสั้น คำได้ ๓ เสียง พยางค์เป็นเสียงตรี คำด้วยไม้เอก เป็นเสียงโท คำด้วยไม้จัตวา เป็นเสียงจัตวา

– สระเสียงยาว คำได้ ๓ เสียง พยางค์เป็นเสียงโท คำด้วยไม้โท เป็นเสียงตรี คำด้วยไม้จัตวา เป็นเสียงจัตวา เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
มะ	—	—	มะ	มะ	มะ
ผัก	—	—	ผัก	ผัก	ผัก
ฟาก	—	—	ฟาก	ฟาก	ฟาก
งวด	—	—	งวด	งวด	งวด



จำกันได้ใช่ไหมครับ อักษรต่ำคำตาย สระเสียงสั้น มีพยางค์เป็นเสียงตรี ส่วนสระเสียงยาว มีพยางค์เป็นเสียงโท



ลำดับ	เลข	ชื่อ	ชื่อ	ชื่อ
1	-	คำ	คำ	-
2	คำ	คำ	-	คำ

สิ่งสำคัญที่ผ่านเข้ามาในใจคือความ
เข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับคำที่ผิด
เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ได้พบทั้ง ๕ เรื่อง



ອັກສາລາທຳທີ່ມີເນື້ອທີ່ກວ່າ ໓ ອັກສາລາ ໓ ລ້ານ



อีกประการ



หลักการส่ง

က	စ	ခ	ဓ	ဗျိုက်	ဖ	ဗ
ဇ	ဓ			ဗျိုက်	မ	
က	မ	က	ဒ	ဗျိုက်	ဂ	ဒ
ဖ	ဂ			ဗျိုက်	မ	
ဖ				ဗျိုက်	မ	
ဗ				ဗျိုက်	က	ဗ
စ				ဗျိုက်	ဖ	



កេរ្តិ៍ឈ្មោះ

ឱកាសទាំងនេះមានឱកាសចូល
 រួមជាមួយនឹងការងារ។ ឱកាស



คำ สาบ (อักษรสูง) จะมิมีอักษรที่ ๕ เขียน
ต้องให้คำ สาบ (อักษรต่ำ) มาขึ้นร่วมเป็น
คำ สาบ ขึ้นสูง ขึ้น ลง แลดับ



แล้วอีกห้าตัวที่ไม่มีเสียงคู่กับอีกห้าตัว
เราจะนับได้สองทัง ๕ เสียงได้ก็จริงแต่ถ้าจะ

[illegible]

คำ	สามัญ	เลข	โท	ตรี	จัตวา
วณ	วณ	พวณ	วณ/พวณ	วณ	พวณ
ณ	ณ	พณ	ณ/พณ	ณ	พณ

สิ่งนี้เรียกว่า

๓. ยกตัวอย่างคำกริยาคุณศัพท์อย่างละ ๓ คำ แล้วใช้กับคำคุณศัพท์
- | | |
|----------------------|--------------------------------|
| ๑) อธิการสูงค่าเป็น | ๕) อธิการต่ำค่าเป็น |
| ๒) อธิการสูงค่าตาย | ๖) อธิการต่ำค่าตายสระเสียงสั้น |
| ๓) อธิการกลางค่าเป็น | ๗) อธิการต่ำค่าตายสระเสียงยาว |
| ๔) อธิการกลางค่าตาย | |
๔. นำคำที่มีความหมายจากกรณีคำคุณศัพท์ในข้อ ๑ มาแต่งเรื่องราวสั้น ๆ ตามจินตนาการ



คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำหรืออักษรควบเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัวควบหรือกล้ำอยู่ใกล้หรือติดกัน อ่านออกเสียงพร้อมกัน หากออกเสียงผิด ความหมายของคำก็จะผิดไปด้วย



กรีดกราย เกวียนไถ กรังกรง กอบกต้อน
กลิ้งกลาย กลิ้งกลาง จูจระ จรจรดรอง
ปรี๊ดป๊าง ชูชูชก พับปด เฉื่อยเฉื่อย
กวัดแกว่ง เกว้งเกว้ง ขว้างขวาน

คำที่พูดกล้ำกันเป็นคำควบกล้ำ
ทั้งนี้หมายถึง



คำควบกล้ำ เป็นคำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว เรียงกัน โดยมีพยัญชนะ ก ข ค ด
ป ผ พ เป็นพยัญชนะตัวที่ ๑ และมีพยัญชนะ ร ล ว เป็นพยัญชนะตัวที่ ๒ ใช้สระ
และตัวสะกดร่วมกัน เช่น เกว้ง ไค้ง ขว้าง พรวน เกร้า จิ้ง



คงจำกันได้ละครับ คำควบกล้ำแบ่งเป็น
๒ ประเภท คือ คำควบแท้ และคำควบไม่แท้

๑. คำควบแท้

คำควบแท้ เป็นคำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัวเรียงกัน โดยมีพยัญชนะ ร ล ว เป็น
พยัญชนะตัวที่ ๒ ใช้สระและตัวสะกดร่วมกัน เวลาออกเสียงจะออกเสียงพยัญชนะต้น
ทั้ง ๒ ตัวควบเป็นพยางค์เดียว ดังนี้

๑ ใช้ควบกับพยัญชนะตัวหน้า เช่น

กร → ไกร	กรน	กรอบ
ขร → ขริบ	ขรม	ขรุขระ
คร → ครก	ครุ	ครว
ดร → ดรวง	แดร	ดรอ
ปร → ปไร	แปร	ปรางค์
พร → พรหม	พรวง	พร้อม

๒ ใช้ควบกับพยัญชนะตัวหน้า เช่น

กล → กลาง	แก้ง	เกอะ
ชล → ชลุ	โชลก	ชลุ่ย
คด → โค้ง	คลาย	คดุน
ปล → เป้า	ปลี	เปล
ผล → ผล	ผลาญ	ผลึก
พล → เพง	พลู	โพะ

๓ ใช้ควบกับพยัญชนะตัวหน้า เช่น

กว → กว้าง	แก้ง	ไกว
ขว → ขวาง	ขวิด	ขวักไขว่
คว → คว	ควาญ	คว้าง

๒. คำควบไม่แท้

คำควบไม่แท้ เป็นคำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน โดยมีพยัญชนะ ร เป็น
พยัญชนะตัวที่ ๒ ใช้สระและตัวสะกดร่วมกัน เวลาออกเสียงจะออกเสียงได้ ๒
ลักษณะ ดังนี้

ออกเสียงพยัญชนะตัวที่ ๑ เพียงตัวเดียว ไม่ออกเสียง ๑ เช่น

เพรีย อำนาจ เพ้า ตรง อำนาจ ธง
จิ้งจ อำนาจ จิ้ง ไชร์ อำนาจ ไซ้

ออกเสียงเป็นเสียงอื่น คือ ทร ออกเสียงเป็น ฮ เช่น

ทราย อำนาจ ฮาย ไทรม อำนาจ โฮม
ทุรา อำนาจ พุด-ฮา แทรก อำนาจ แชก



สังเกตให้ดีๆ ครับ คำ ทร ไม่ได้ออกเสียง
ฮ ทุรา เช่น จิรา จะออกเสียงตรงเป็น
นิส-รา เป็นคำควบพ้องด้วย

ฝึกคิด ฝึกอ่าน

บอกคำควบแท้และคำควบไม่แท้อย่างละ ๑ คำ เขียนบนกระดาน แล้วฝึก
อ่านออกเสียงและบอกความหมาย



คำที่มีอักษรนำ

อักษรนำ เป็นคำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน ใช้สระและตัวสะกดร่วมกัน เวลา
ออกเสียงจะออกเสียงเหมือนมี พ นำ



คำที่มีอักษรนำ คือ คำที่ออกเสียง
เหมือนมี พ นำ นะคะ

การอ่านคำที่มีอักษรนำแบ่งได้ ๔ ลักษณะ ดังนี้

๑. คำที่มี อ นำ ฮ เวลาอ่านจะไม่ออกเสียง ฮ แต่ใช้วรรณยุกต์ตามตัว อ ใน
ภาษาไทยมี ๔ คำ คือ อ่า อยู่ อย่าง อายา

อ่านอย่างนี้ออก จะอ่าน
จำไม่ได้หรอก



๒. คำที่มี พ นำอักษรคำ มี ๔ ตัว คือ พง พญ พน พย พร พอ และ พว
เวลาอ่านจะไม่ออกเสียง พ แต่ใช้เสียงวรรณยุกต์ตามตัว พ เช่น

พง	→	พวง	พวย
พญ	→	พญา	พญู
พน	→	พนา	พนิต
พม	→	พมู	พมมา
พย	→	พเย	พเยียด
พร	→	พรง	พริบ
พล	→	พลุ	พลุ่ม
พว	→	พวง	พริบ



๓. คำที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำ เวลาอ่านออกเสียงเป็น ๒ พยางค์ พยางค์แรก
ออกเสียง ๑๒ ทั้งเสียง พยางค์ที่สองออกเสียงเหมือนมี พ นำ เช่น

ชม	→	ชิม	อ่านว่า	ชะ-ชิม
ฉม	→	ฉาม	อ่านว่า	ฉะ-หลาม
ถม	→	ถัม	อ่านว่า	ทะ-ถัม
พว	→	พวา	อ่านว่า	พะ-พวา
สร	→	สรูป	อ่านว่า	สะ-หรูป

๔. คำที่มีอักษรกลางนำอักษรต่ำ เวลาอ่านออกเสียงเป็น ๒ พยางค์ พยางค์แรกออกเสียง อะ กิ่งเสียง พยางค์หลังออกเสียงเบมีตอนมี พ นำ เช่น

กณ	→	กณภา	อ่านว่า	กะ-หนภา
จว	→	จวรัส	อ่านว่า	จะ-หรัส
ตว	→	ตวาค	อ่านว่า	ตะ-หวาค
ปร	→	ปรอห	อ่านว่า	ปะ-หรอห
ยร	→	ยริ	อ่านว่า	ยะ-หริ



ในภาพโน้มนำบางคำที่มีอักษรสูงและอักษรกลางนำอักษรต่ำและอ่านออกเสียง ๒ พยางค์ในตำแหน่งที่ฟังไม่ออกเสียง พ นำ แต่อ่านเสียงพยางค์ คำชนิดนี้ไม่เป็นอักษรนำและครบ เช่น พลัง อ่านว่า พะ-ลัง อรุณ อ่านว่า อะ-รุณ สติ อ่านว่า สะ-ติ

❖ คำหามาอ่าน

- รวบรวมคำที่มีอักษรนำที่พบในชีวิตประจำวันประมาณ ๑๐ คำ แล้วนำมาฝึกอ่านกับเพื่อน
- แต่งนิทานสั้น ๆ ๓๐๐๐ ๑ เรื่อง โดยใช้คำที่มีอักษรนำ



คำที่มีตัวการันต์

คำที่มีตัวการันต์ส่วนใหญ่เป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศที่นำมาใช้ในประเทศไทย โดยเติมตัวการันต์เพื่อปรับเสียงคำให้เข้ากับระบบของภาษาไทย และรักษารูปศัพท์ภาษาเดิมเอาไว้

เมื่อเขียนพจนานุกรม อยู่กับพยัญชนะตัวใด พยัญชนะตัวนี้ไม่ออกเสียงครบ



ตัวการันต์ คือ พยัญชนะหรือพยัญชนะที่มีสระกำกับ และมีเครื่องหมายอื่นเพิ่มเติม (-) อยู่ด้านบน เวลาออกเสียงจะไม่ออกเสียงพยัญชนะหรือพยัญชนะที่มีสระกำกับนั้น เช่น สวรรค์ ประจักษ์ ชักส์ พันธ์

คำที่มีตัวการันต์แบ่งตามตำแหน่งของตัวการันต์ได้ ๒ ประเภท คือ

๑. คำที่มีตัวการันต์อยู่กลางคำ เช่น

ลาซีน รอสส์ กอสส์ พิล์ม พอร์ม ฟาร์ม ฮาร์ม



คำที่มีตัวการันต์อยู่กลางคำ ส่วนใหญ่มักเป็นคำยืมจากภาษาอังกฤษ

๒. คำที่มีตัวการันต์อยู่ท้ายคำ แบ่งได้เป็น ๔ ลักษณะดังนี้

๑) พยัญชนะตัวเดียวเป็นตัวการันต์ เช่น

อาทิตย์

คุกกี้

สวรรค์

ประพันธ์

๒) พยัญชนะสองตัวเป็นตัวการันต์ เช่น

กาญจน์

จันทร์

จินน์

ศาสร์

๓) พยัญชนะสามตัวเป็นตัวการันต์ เช่น

อักษรณ

คำที่มีตัวการันต์ ๓ ตัว มีใช้น้อย



๔) พยัญชนะที่มีสระกำกับอยู่เป็นตัวการันต์ เช่น

ดิษฐ์

พิษฐ์

นิษฐ์

บงู

ดิษฐ์

พิษฐ์

รามเกียรติ์

บริสุทธ์



ตัวการันต์มีสระกำกับต้องเป็น " แผลสระ " เท่านั้นนะครับ

ฝึกคิด ของตอบ

- จับคู่กับเพื่อนเล่นกับแยกตัวอย่างคำที่มีตัวการันต์ชัดเจนอีก แล้วฝึกอ่าน
- แต่ประโยคจากคำที่มีตัวการันต์ที่กำกวมได้ ให้มีความหมาย

ประสงฆ์

พระอินทร์

พิณ

พิณ

ราชครู



คำย่อ

ในภาษาไทย เราใช้คำย่อเฉพาะในการเขียนเท่านั้นเพื่อประหยัดเนื้อที่ในการเขียน และทำให้เขียนสื่อสารได้สะดวกรวดเร็ว แต่เวลาอ่านต้องอ่านคำเต็ม



น. ย่อมาจาก นท
ค.ร. ย่อมาจาก เด็กชาย
แล้ว รศ. ย่อมาจากอะไร

คำย่อ เป็นคำที่ย่อให้สั้นลง โดยใช้พยัญชนะต้นของแต่ละพยางค์มาเป็นตัวย่อ และมีเครื่องหมายจุด (.) กำกับ เพื่อบ่งชี้พยางค์นั้นๆ และเวลาในการเขียน การย่อคำมีอีกหลายคำต่อไปนี้

๑. ย่อโดยใช้พยัญชนะต้นของแต่ละพยางค์มาเป็นตัวย่อ เช่น

ก. ย่อมาจาก กวีนิพนธ์ ค. ย่อมาจาก คำนวณ
ข. ย่อมาจาก ขอบ น. ย่อมาจาก นก
ด. ย่อมาจาก ดาหาร ร. ย่อมาจาก รัชกาล

๒. ถ้าเป็นคำประสม ให้ย่อโดยใช้พยัญชนะต้นของแต่ละคำ เช่น

ชม. ย่อมาจาก ชั่วโมง รร. ย่อมาจาก โรงเรียน
นต. ย่อมาจาก น้ำหนัก ร.พ. ย่อมาจาก โรงพยาบาล

๓. คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบหรืออักษรนำ ให้ย่อโดยใช้อักษรตัวหน้าตัวเดียว เช่น

ถ. ย่อมาจาก ถพณ
ป. ย่อมาจาก ประถมศึกษา
ก. ย่อมาจาก กวีนิพนธ์

๔. ย่อโดยใช้พยางค์แรกของคำเป็นคำย่อ เช่น

โหร. ย่อมาจาก โหราศาสตร์
ธิน. ย่อมาจาก ดินแดน



เวลาอ่านคำย่อเราต้องอ่านคำเต็มทุกครั้ง

สิ่งคิด สองคน

๑. หาตัวอย่างจากหนังสือพิมพ์และ ๑๐ คำ แล้วบอกค่าเต็ม
๒. ยกตัวอย่างคำย่อแต่ละลักษณะอย่างละ ๒ คำ และแต่งข้อความสั้น ๆ ประกอบ



เครื่องหมายวรรคตอน

เครื่องหมายวรรคตอน เป็นเครื่องหมายที่ใช้เขียนกำกับคำ วลี ประโยค หรือข้อความ ให้เด่นชัด เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายได้ชัดเจนและอ่านได้ถูกต้อง



" ๖ " ๖๖ / -
เครื่องหมายเหล่านี้เป็นเครื่องหมายวรรคตอนชนิดใด

เราสามารถใช้เครื่องหมาย
เหล่านี้ได้อย่างไร



๑. บุพสัญลักษณ์ (-)

บุพสัญลักษณ์ใช้เขียนแทนคำหรือข้อความที่เขียนในบรรทัดบน เพื่อไม่ต้องเขียนซ้ำอีก เวลาอ่านต้องอ่านเต็ม เช่น

● ผอ.	ย่อมาจาก	ผู้อำนวยการ
จ.ส.	-	คริสตจักร



บุพสัญลักษณ์ (-) ใช้กับย่อของคำ
หรือวลีเท่านั้น

๒. ไปยาลน้อย (๖)

ไปยาลน้อยใช้เขียนต่อส่วนท้ายของคำซึ่งเป็นเครื่องหมายที่รู้จักทั่วไป เพื่อแบ่งส่วนหน้าของคำให้พอเข้าใจ เช่น

- ไปรษณีย์ ย่อมาจาก ไปรษณีย์ไปรษณีย์
- กรุงเทพมหานคร ย่อมาจาก กรุงเทพมหานคร

๓. ไปยาลใหญ่ (๖๖)

ไปยาลใหญ่ใช้เขียนต่อข้อความข้างท้ายในประเภทเดียวกันที่ยังมีอีกมาก เวลาอ่านให้อ่าน "และ" หรือ "อื่น ๆ" ก็ได้ เช่น

- ดอกไม้ที่สวยงามในสวนมีมะลิ กุหลาบ จำปี ฯลฯ
- ในครัวเรือนมีของใช้หลายอย่าง เช่น...

๔. ยัติภาค (-)

ยัติภาค มีวิธีใช้ดังนี้

- ใช้เขียนเพื่อแสดงช่วงเวลา จำนวน สถานที่ ในความหมายว่า "ถึง" เหมือนกับเครื่องหมายอัฒจันทร์ (-) แต่ยาวกว่า ๒-๓ ช่วงตัวอักษร เวลาอ่านให้อ่าน "ถึง" เช่น

- เดือนมกราคม - เดือนสิงหาคม
- ตั้งแต่แรกจนถึงวันจันทร์ - วันศุกร์

- ใช้แทนคำว่า "เป็น" เวลาอ่านให้อ่าน "เป็น" เช่น

- พจนานุกรมอังกฤษ - ไทย (อ่านว่า พจนานุกรมอังกฤษเป็นไทย)

- ใช้แทนคำว่า "และ" หรือ "กับ" เพื่อบอกความสัมพันธ์ของคำเวลาอ่านให้อ่าน "และ" หรือ "กับ" เช่น

- การเจรจาการค้าระหว่างไทย - จีน เป็นไปอย่างราบรื่น (อ่านว่า การเจรจาการค้าระหว่างไทยกับจีนเป็นไปอย่างราบรื่น)
- ภาษาบาลี - สันสกฤต (อ่านว่า ภาษาบาลีและสันสกฤต)

๔. หัน (/)

หับ หับใช้ดังนี้

- ใช้ขีดกั้นระหว่างจำนวนเลข เพื่อแบ่งจำนวนย่อยจากจำนวนใหญ่ หรือเลขสองวัน เดือน ปี เวลาอ่านได้ถนัดว่า “หับ” เช่น

- บ้านเลขที่ ๑๔/๒๐ อ่านว่า บ้านเลขที่หนึ่งสี่สิบสองศูนย์ หรือ บ้านเลขที่สิบสี่สิบสองศูนย์
- ค่าเฉลี่ย คส. ที่ ๒๐/๒๕๕๔ อ่านว่า ค่าเฉลี่ยการตรวจศึกษาธิการที่ ยี่สิบกับสองพันห้าร้อยห้าสิบสี่

- ใช้กั้นระหว่างตัวเลขที่แสดงวัน เดือน ปี เช่น

- ๑๑/๐๘/๕๔ อ่านว่า วันที่สิบสามเดือนเมษายนของสองพันห้าร้อยห้าสิบสี่
- ๐๑/๐๑/๒๕๕๕ อ่านว่า วันที่หนึ่งเดือนกุมภาพันธ์ของสองพันห้าร้อยห้าสิบห้า

- ใช้กั้นระหว่างคำ แยกคำว่า “หรือ” เวลาอ่านให้ถนัดว่า “หรือ” เช่น

- อำเภอ/เขต (อ่านว่า อำเภอหรือเขต)
- นักเรียน/นักศึกษา (อ่านว่า นักเรียนหรือนักศึกษา)

- ใช้กั้นระหว่างคำ มีเครื่องหมายว่า “ต่อ” เวลาอ่านให้ถนัดว่า “ต่อ” เช่น

- ๔๐ บาท/กิโลกรัม (อ่านว่า สี่สิบบาทต่อกิโลกรัม)
- ๓ วัน/ปีศาจ (อ่านว่า สามวันต่อปีศาจ)

📖 ท่องสืบทินข้อมูล



นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าเรื่อง การเขียนคำย่อและเครื่องหมายวรรคตอนเพิ่มเติมได้จากหนังสือหลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและเครื่องหมายอื่น ๆ หลักเกณฑ์การเว้นวรรค หลักเกณฑ์การเขียนคำย่อ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน หรือเว็บไซต์ www.royin.go.th

ฝึกคิด ฝึกเขียน

แต่ประโยคที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนแต่ละชนิดเครื่องหมายอะไร ประโยค แล้วช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง



ความหมายตรงและความหมายโดยนัย

คำที่ใช้ในประโยคหรือข้อความภาษาไทยต้องพิจารณาจากความหมายซึ่งมี ๒ ลักษณะหรือ ๒ นัย คือ ความหมายตรง และความหมายโดยนัย



“เราขอคืนของหมอยาก”

“คืนคนดีกว่าหมอยาก”

คำว่า “หมอยาก” ใน ๒ ประโยคมีความหมายต่างกันอย่างไรคะ

ในภาษาไทย คำ ๑ คำ อาจมีความหมายได้มากกว่า ๑ ความหมาย ขึ้นอยู่กับเนื้อความหรือข้อความแวดล้อม

ความหมายของคำในภาษาไทยแบ่งออกได้ ๒ ลักษณะ คือ ความหมายตรงและความหมายโดยนัย

๑. ความหมายตรง

ความหมายตรง ความหมายแปลตรงตามคำหรือตามพจนานุกรม เช่น

- โภจิกรักรับเลือก
ไก่ เป็นชื่อสัตว์ปีก ๒ อย่างชนิดหนึ่งเลี้ยงไว้เป็นอาหาร
- เกษียรณนี้เต็มปาก
เต็ม หมายถึง มีต่ออย่างรอบคอบ

๒. ความหมายโดยนัย

ความหมายโดยนัย ความหมายแฝงตามข้อความหรือความแวววอด มีขึ้นเป็นความหมายไม่เชิงเปรียบเทียบ เช่น



เลือกใช้คำให้ถูกต้องตามความหมายด้วยนะครับ

โลกคำ บอกความหมาย

แม่ไก่บอกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดคำที่มีความหมายตรงและความหมายโดยนัยในคำเดียว กลุ่มละ ๕ คำ บอกความหมาย แล้วแต่ละประโยคที่แสดงความหมายตรงและประโยคที่แสดงความหมายโดยนัยให้กันชัดเจน



วัน เดือน ปีแบบไทย

วัน เดือน ปีแบบไทยมีเวลาตามปฏิทินจักรวาล เพื่อรู้วันข้างขึ้นข้างแรม วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา



๒๒
๑-๔ ปีระด รัดความไม่ยกดใด
บ้านกับ



รัดความไม่ยก วัน เดือน ปีแบบไทยรัด
ความเรียบรู้กันยกนอของ

วัน เดือน ปีแบบไทย ใช้ตัวเลขที่แสดง วัน เดือน ข้างขึ้น ข้างแรม และปี โดยมีเครื่องหมาย ฯ (ไปยาลน้อย) คั่นแยกตัวเลขออกจากกัน มีรายละเอียดดังนี้

วัน

ตัวเลขด้านหน้าของเครื่องหมาย ฯ บอกชื่อวันทั้ง ๗ วัน ได้แก่

๑ แทน วันอาทิตย์	๕ แทน วันพฤหัสบดี
๒ แทน วันจันทร์	๖ แทน วันศุกร์
๓ แทน วันอังคาร	๗ แทน วันเสาร์
๔ แทน วันพุธ	



เกร็ดความรู้

ปฏิทินจักรวาลคือการเดินของดวงจันทร์เป็นวันข้างขึ้นข้างแรมเป็นหลัก

เดือน

ตัวเลขด้านหนึ่งของเครื่องหมาย ฯ บอกชื่อเดือนแบบไทยทั้ง ๑๒ เดือน ได้แก่

๑	พฤษภาคม เดือน ๕	๗	พฤษภาคม เดือน ๗
๒	พฤษภาคม เดือน ๖	๘	พฤษภาคม เดือน ๘
๓	พฤษภาคม เดือน ๓	๙	พฤษภาคม เดือน ๙
๔	พฤษภาคม เดือน ๔	๑๐	พฤษภาคม เดือน ๑๐
๕	พฤษภาคม เดือน ๕	๑๑	พฤษภาคม เดือน ๑๑
๖	พฤษภาคม เดือน ๖	๑๒	พฤษภาคม เดือน ๑๒



เกร็ดความรู้

เดือน ๑ เดือนไทย เรียกว่า เดือนห้า
เดือน ๒ เดือนไทย เรียกว่า เดือน

เดือน ๑ เดือนสากล คือ เดือนกรกฎาคม
เดือน ๒ เดือนสากล คือ เดือนสิงหาคม

ข้างขึ้น

ตัวเลขด้านหนึ่งของเครื่องหมาย ฯ บอกช่วงเวลาข้างขึ้น ตั้งแต่ขึ้น ๑ ค่ำ ไปจนถึงขึ้น ๑๕ ค่ำ

ข้างแรม

ตัวเลขด้านหนึ่งของเครื่องหมาย ฯ บอกช่วงเวลาข้างแรม ตั้งแต่แรม ๑ ค่ำ ไปจนถึงแรม ๑๕ ค่ำ



การนับเดือนแบบไทย ต้องนับข้างขึ้น ๑๕ วัน และข้างแรม ๑๕ วัน รวมเป็น ๑ เดือน ส่วนเลข



เกร็ดความรู้

ข้างขึ้น เป็นวันที่พระจันทร์เริ่มขึ้นจากแรม ๑ ค่ำ ขึ้น ๒ ค่ำ ขึ้น ๓ ค่ำ ขึ้น ๔ ค่ำ พระจันทร์เริ่มโตขึ้น ๆ จนถึงขึ้น ๑๕ ค่ำ เป็นวันที่พระจันทร์ขึ้นเต็มดวง หรือเรียกว่า **คืนเดือนหงาย**

ข้างแรม เป็นวันที่พระจันทร์เริ่มมืดลงจากแรม ๑ ค่ำ แรม ๒ ค่ำ แรม ๓ ค่ำ แรม ๔ ค่ำ พระจันทร์เริ่มมืดลง ๆ จนถึงแรม ๑๕ ค่ำ เป็นวันที่พระจันทร์มืดเต็มดวง หรือเรียกว่า **คืนเดือนมืด**

ปี

ชื่อปีแบบไทย อยู่หลังตัวเลขบอกชื่อเดือนแบบไทย ชื่อปีใช้ตามปีนักษัตร ๑๒ วาติ ได้แก่

ปีชวด	-	หนู	ปีมะเมีย	-	ม้า
ปีฉลู	-	วัว	ปีมะแม	-	แพะ
ปีขาล	-	เสือ	ปีวอก	-	ลิง
ปีเถาะ	-	กระต่าย	ปีระกา	-	ไก่
ปีมะโรง	-	งูใหญ่	ปีจอ	-	หมา
ปีมะเส็ง	-	งูเล็ก	ปีกุน	-	หมู



ดูตัวอย่างวันพฤหัสบดี



ตรงกับ วันพฤหัสบดี เดือน ๓ ขึ้น ๑๒ ค่ำ ปีฉลู





ตรงกับ วันเสาร์ เดือน ๑ แรม ๔ ค่ำ ปีมะแม



สังเกตให้ดีนะกับ วัน เดือน ปีแบบไทย
จะไม่เขียนขึ้นบรรทัดต่อกันกับ
เราว่าความรู้นี้ชื่อ วัน เดือน ปีแบบไทย
ไปทำปฏิทินไทยที่วัดนักบุญปาวโลศาสน์
ได้ละครับ

ฝึกคิด ลงตอบ

- เขียนวัน เดือน ปีแบบไทย จากข้อความที่กำหนดให้
 - วันอาทิตย์ เดือนอ้าย ขึ้น ๑ ค่ำ ปีชวด
 - วันพุธ เดือน ๔ แรม ๖ ค่ำ ปีเถาะ
 - วันจันทร์ เดือน ๕ ขึ้น ๑๒ ค่ำ ปีมะโรง
- เขียนเลขอาหรับ เดือน ปีแบบไทย ที่กำหนดให้

- ๑ ๓ ๕ ๗ ปีชวด
- ๕ ๗ ๖ ปีฉลู
- ๑๕ ๑๕ ๑๕ ปีมะเมีย



สรุป

การเขียนเรื่อง การสะกดคำ ประกอบด้วยมาศราตัวสะกด การผันอักษร คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวกาวันต์ คำย่อ เครื่องหมายวรรคตอน ความหมายตรงและความหมายโดยนัย และวัน เดือน ปีแบบไทย ทำให้ผู้อ่านและเขียน สะกดคำถูกต้อง เข้าใจความหมายของคำและเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย รวมถึงอ่านและเขียนวัน เดือน ปีแบบไทยถูกต้อง

กิจกรรมบูรณาการ



กิจกรรมเสนอแนะ

- จับคู่กันเพื่อสนทนากับบอกค่าและวันวรรณยุกต์ โดยใช้ตารางผันอักษร
- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มหาคำที่กำหนดมาเรียบเรียงให้เป็น ข้อความที่มีความหมายทั่วข้อละ ๔ ข้อความ แล้วฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกัน
 - คำควบกล้ำ
 - คำที่มีอักษรนำ
 - คำที่มีตัวกาวันต์
- รวบรวมคำศัพท์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันจากสื่อต่าง ๆ
- รวบรวมคำที่มีความหมายตรงและความหมายโดยนัยที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ยกตัวอย่างประโยคประกอบ หรือบอกความหมาย
- แบ่งนักเรียนออกเป็น ๓ กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มทำบัตรคำวันละข้อ เลข ๑-๑๕ กลุ่มละ ๑ ชุด แล้วให้สลับกันยกบัตรคำวันละข้อ ในหลักวัน เดือน ปีขึ้น ขึ้นแรม ให้ครูบอกปี และช่วยกันบอกว่าตัวเลขที่ทุกกลุ่มและปีที่ครูบอก ตรงกับวัน เดือน ปีใด



โครงการ

ทำโครงการประดิษฐ์เครื่องทอกระดาษจากเศษกระดาษที่เรียนมา หรือแต่งป้ายบอกหรือข้อความที่ใช้เครื่องทอกระดาษนั้น หรืออาจทำโครงการอื่นตามความสนใจ โดยให้เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน



การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

- นักเรียนอ่านและเขียนคำที่ครูบอกได้ถูกต้อง
- นักเรียนทาคำย่อที่พบจากหนังสือพิมพ์ ๕-๑๐ คำ แล้วอ่านให้ครูฟังเพื่อครูเฉลยฟัง
- นักเรียนยกตัวอย่างข้อความที่มีความหมายตรงและความหมายโดยนัย ๓-๕ คำ พร้อมทั้งอธิบายความหมายได้ถูกต้อง
- นักเรียนอ่านและเขียนวัน เดือน ปีแบบไทยในวีรชาประวัติดาวพระศุกร์ถูกต้อง



คำอภยทบทวน

- “คำคุณบุชาโฆระ โปรดลัศวีไต้บะป” ข้อความนี้คำใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามฉกศรา และอยู่ในแนวใด
- คำที่มีอักษรสูงและคำที่มีอักษรต่ำ มีวิธีผันอักษรอย่างไร ให้ผันได้ครบทั้ง ๕ เสียง
- “ผณัถ สดางค์” คำใดไม่เป็นคำที่มีอักษรนำ เพราะเหตุใด
- “บำนัถ พิวส์ ๒วิฬ์ พักตร์” ตัวอักษรใดของคำเหล่านี้คือตัวใด
- “นายพหฬ” เขียนเป็นคำย่อได้อย่างไร
- เครื่องหมาย + มีชื่อเรียกอย่างไร และใช้เมื่อใด
- คำว่า “วิชัย” มีความหมายโดยนัยหรือไม่ ยกตัวอย่างประโยคประกอบ
- วันจันทร์ เดือน ๕ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ปีชวด เขียนวัน เดือน ปีแบบไทยได้อย่างไร